

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 113. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p113_bZONE1215727.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Naade af Gud, at han skulde døe paa det han ei igien skulde afdrages fra Christi Vei; han vidste vel at i Begyndelsen havde hans Letsindighed forledet ham til at tale det, som han bedre havde tiet med, imidlertid vidnede hans Samvittighed med ham at meget var ham blevet paadigtet, hvilket han af Hiertet havde tilgivet dem som dertil havde været Formænd, men her vilde han, at de tilstædeværende Herrer skulde være Vidne til hvad han her sagde, hvorved han gav Gud Ære, for al ham beviste Naade, og derimod erkjendte sig selv som en arm Syndere der tilforn havde vildfaret, men af Jesu hans Frelsere var bleven søgt og funden; bad ogsaa først Commendanten, og derefter dennem samtlig at tilgive ham, om han paa nogen Maade ved sin Letsindighed havde forseet sig imod dem, og ønskede at Jesu Naade maatte bestandig være over dem alle til Velsignelse, hvilket han altsammen, med saa færdig en Tale, og saa rørende Udtryk udførte, at det sadte dem i Bevægelse, og de hver for sig ønskede ham Guds kraftige Naade til Bestandighed i saadan Forfatning indtil Enden. Da de vare bortgangne skede Forretningen, Grev Brandt betede sig saa andægtig og veemodig, som af nogen Cofitent og Communicant kan ventes, thi da Provsten traadde til at række ham de hellige Ting, forlangede at maatte imodtage det paa sine Knæ paa Jorden, hvilket og skeede med ydmyge Geberder, taarefulde Øine og dog tilsyne muntert Aasyn, saa at Provsten derved blev rørt. Med en Opmuntrings-Tale og et par korte Taksigelses Psalmer, blev denne hellige Forretning sluttet og beseilet.